

llibres

Kafka a la platja ////

Haruki Murakami
 Empúries. Barcelona, 2006

Amb la publicació de *Tòquio Blues*, a casa nostra, **Murakami** va deixar de ser un escriptor de culte per esdevenir un èxit de vendes. Ara, l'autor que descriu com pocs la buidor i la desorientació de l'home contemporani publica *Kafka a la platja*. Es tracta d'una novel·la teixida a partir de la història d'un adolescent que fuig de casa per trobar un refugi en una biblioteca i dels avatars d'un vell sonat qua parla amb els gats fins que deixa d'entendre el seu idioma.

El llibre manté les constants de l'obra de l'autor que aquí coneixem: ànimes esquerdes a la deriva, personatges sols incapaçs de reconèixer i compartir els propis sentiments, individus sense vincles afectius que no han conegut la calidesa, persones a la recerca d'una identitat, referències literàries, música, cultura pop i un particular erotisme gèlid. Encara que la poca versemblança d'algunes de les situacions i el to forçat d'alguns dels diàlegs fan la lectura d'aquest llibre menys memorable que *L'amant perillós* o el mateix *Tòquio Blues*, l'última novel·la de Murakami és, com sempre, un llibre més que recomanable. /// **JESÚS CARTANA**

Sincerament vostre, Xúrik

Liudmila Ulitskaya
 Quaderns Crema. Barcelona, 2006

Xúrik, orfe de pare, és educat per la seva enèrgica àvia i la seva mare Vera, una actriu fracassada de caràcter fràgil i melancòlic. Ambdues li inculquen el sentit de l'abnegació i del sacrifici pels altres. Envoltat per un món profundament femení, Xúrik acaba associant bondat amb feminitat. Tanmateix, se sent en deute amb la seva mare per haver estat la causa que ella abandonés una suposada exitosa carrera. Shúrik no aconsegueix trencar lligams amb la possessiva Vera, ni enamorar-se de cap altra dona. Matilda, una escultora madura, l'inicia en la vida sexual, i des de l'adolescència li coneixem nombrosos amants, dones solitàries i desvalgudes que l'utilitzen. Shúrik es deixa seduir perquè "en ell, compassió i desig conflueixen en un mateix punt". Satisfes les contínues demandes femenines, el jove protagonista aviat dilueix la seva personalitat i sembla incapaç de madurar. Aquest tragicòmic relat és segons l'autora una metàfora "sobre el canvi de rol de l'home i la dona" en l'aspecte sexual, ja que mentre els homes "s'estan feminitzant", les dones "tenen més trets masculins". /// **FREDERIC BORJA**

El siglo de la heroína ////

Tom Carnwath i Ian Smith
 Melusina. Barcelona, 2006

Avui ningú no veu el te com un perill i durant molts anys s'ha considerat un vici molt perjudicial. El tabac pot ser letal i, malgrat tot, es compra sense recepta en tota mena d'establiments. L'alcohol ha malmès molts fetges i vides i no per això ha deixat de ser un signe d'identitat cultural. L'heroína permet distanciar-se de manera conscient del dolor sense a penes seqüeles físiques i, malgrat tot, és una de les drogues més estigmatitzades.

El siglo de la heroína és un treball de divulgació excel·lent. Un llibre eminentment objectiu, amb més informació que opinió, escrit per un metge i un sociòleg treballadors d'un centre de desintoxicació. El primer és de família burgesa, i tot el bagatge sobre la qüestió li ve de l'estudi i el tracte amb pacients. El segon és d'extracció obrera, i l'addicció a l'heroína ha estat la seva dedicació a temps complet durant molt anys. A *El siglo de la heroína*, ambdós expliquen la història d'aquest opiàc, en descriuen les virtuts i els riscos, donen explicacions raonades dels mites que l'envolten i aventuren un futur hipotètic amb la droga legalitzada. /// **JESÚS CARTANA**